Quelle: http://manuscripta.at/?ID=32270
Copyright: Lilienfeld, Zisterzienserstift

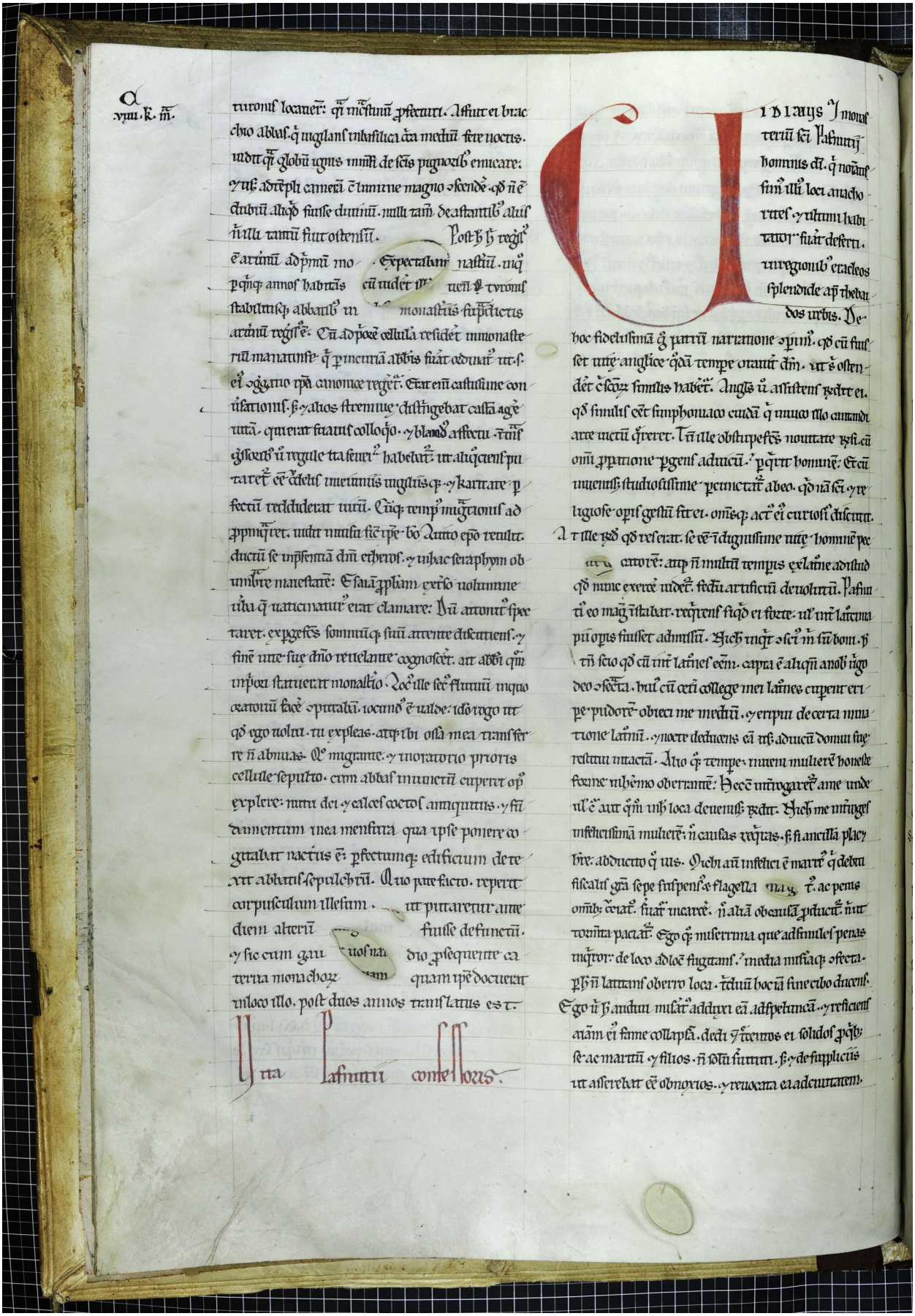

a xpui. k. m.

turonus locauerẽ: qui mestum ꝓfecuti. Affuit ei brac
chio ablus. q̃ uiglans in basilica ca medii fere noctis.
uidit qui globũ ignis uisus de scis pignoribus emicare:
⁊ ut adtempli camerã cũ lumine magno ascendẽ. qd ñ ẽ
dubiũ aliqd fuisse diuinũ. nulli tamẽ de astantib aliis
ñ illi tamẽ fuit ostensũ. Post hꝰ hꝰ regis
ẽ arimũ adpmũ mo Expectatum nastiũ. uq
pqinq annos habitãs cũ uidet ꝛ tuen ꝓ turonus
stabilitusq abbatib in monasteriis suppditis
arimũ regis ẽ. Cũ adpoẽ cellulã residet in monaste
rii manantise q̃ pincernã abbis fuat eoduat ut s.
ei ⁊ ggamo ipa canonice regẽt. Erat eiũ castissime con
ũsationis. ⁊ alios strenue distingebat casta age
uitã. quia erat strauis colloqio. ⁊ blando affectu. fuis
gliorib ũ regule tra seuiẽ habebat. ut aliqiens pu
taret ẽ ẽ celestis uiri uitis angelis qꝫ ⁊ karitate p
fectũ reddiderat uitũ. Cũq tempꝰ mugrionis ad
ppinqrẽt. uidit uiuisu sicẽ ipe bo Anno epo tenuit.
ducũ se infirmã dñi etherios. ⁊ in hac seraphym ob
umbre marcescẽ: Esaiã ꝓphãm ⁊ ꝓ uolumine
illa q̃ naticinatur erat clamare: Vũ aroniꝰ spe
taret. expgefcs somniũq suũ attente discutiens. ⁊
finẽ uite suę dño reuelante cognoscẽt. ait abbi qm
inꝑoi statuerit monastio. Loc ille sec fluuiũ in quo
ceaoniũ facẽ ⁊ pitaliã. locuno ẽ ualde: ideo rogo ut
qd ego uolui. tu expleas. atq ibi ossa mea transfer
re ñ abnuas. Qꝰ migrante. ⁊ in oratorio prioris
cellule sepulto. cum abbas in uniuersũ cuperet op
explere: nutu dei ⁊ calcef coctos annquitus. ⁊ fil
amentum in ea mentirita qua ipse poniere co
gitabat nactus ẽ: pfectumq edificium de re
xit abbatis sepulchrũ. Quo pure facto. reperit
corpusculum illesum. ut putaretur ante
diem alterũ fuisse defunctũ.
⁊ sic cum gau uos na dio psequente ca
terna mona choꝝ iam quam ipe docuerat
in loco illo. post duos annos transitus est.

Vita Pafnutii confessoris.

Cuidam uir monas
terii sci Pafnutij
hominis dei. q̃ nomine
fuit illi loci anacho
retes. ⁊ ultimi habi
tatores fuit deserti.
in regionib eremicos
splendide ap thebai
dos urbis. De
hoc fidelissima q̃ patrũ narratione ꝓpinq. qd cũ fuis
set uiuę anglice qdã tempe orauit dñm. ut s ostendẽt
ẽ scoꝝ similis habeẽt. Angls ũ assistens petit ei.
qd similis cẽt simphoniaco cuidã q̃ uiuco illo cantandi
arte uicũ ꝓferet. Tũ ille obstupefcs nouitate ipsi cũ
omni ꝓpitione pgens adiuuẽ. ꝓqrit hominẽ. Et cũ
uiuentis studiosissime petiuerat abeo. qd nã sci ⁊ re
ligiose opis gestũ fit ei. omisq act ei curiosi discuit.
At ille ipse qd reseiat. se cẽ indignissime uite hominẽ pe
ccatorẽ: atq ñ multũ tempis exlame adiuuid
qd nunc exercẽ uidet. fedũ artificiũ deuolutũ. Pafnu
tũ eo mag istabat. requirens siqd ei forte. ul uni latenna
pũ opis fuisset admissũ. Ubi uiqt oscũ in tũ hom. ⁊
tũ scio qd cũ uni latnes eẽm. capta ẽ aliqsi anob iugo
deo ⁊ secta. hui cũ ceti college mei latnes cupeint eri
pe pudorẽ obieci me medũ. ⁊ eripui de certa mu
tione latnũ. ⁊ nocte deducens eã ut adiuuẽ domui suę
restitui intactã. Ito q̃ tempe. iuuem mulierẽ honeste
forme in hẽmo obertantẽ: Hec ẽ uirogaret ame unde
ul ẽ aut q̃m uih loca deuenis petit. Ubi me uirogas
infelicissima mulierẽ: ñ causas requis. ⁊ si ancilla placy
bire. abducito q̃ uis. Ubi aũ infelici ẽ mariꝰ q̃ debitu
fiscalis grã sepe suspensꝰ ẽ flagella ma ⁊ ac pens
omib ceiat. suat uiuare. ñ alia obeniã pducẽ. nut
tonita pacat. Ego q̃ miserrima que adsimiles penas
mqtor: de loco adloẽ fugitans. ⁊ media milia q̃ ofecta.
ꝑ ñ latitans oberro loca. deluũ hoc cũ fine cibo ducens.
Ego ũ ꝓ auditu mitat adduci eã adspeluncã. ⁊ reficiens
aiãm ei fame collapsã. dedi ⁊ centos et solidos pcib
se ac martiũ ⁊ filios. ñ solũ fuitiui. ⁊ de supplicis
ut asserebat ẽ obnoxios. ⁊ reuocata ea adeuitatem.